

Viðmerking

Nú vit skjótt fara um eitt nýtt túsundáraskeið!

Verður ikki tikið meira dyggiliga um veruligu trupullekarnar, má fatur á »einum ríkum onkli í USA«, sum kann gjalda almenna føroyska yvirbygningin, og harafturat fara vit í mong ár at nassa uppá danska fólkið

Nú, ikki langt er eftir til vit fara um næsta túsundáraskeiðið, kundi verið áhugað, at hugt eitt sindur at viðurskiftunum í hesum litla landi úti í Atlantshavinum, og hvørjar trupulleikar, fólkið ætlar at loysa og hvussu.

Hyggja vit at bløðunum, lurta við eftir og hyggja at almennu loftmiðlunum, kundu vit sett nøkur dømi upp.

Formaðurin í Kommunubólkinum ynskir útjavning í krónum og øyrum frá almenna yvirbygningin í høvuðsstaðnum. For-

maðurin í høvuðsstaðnum svarar aftur, at hann kann ikki gera við, at Tvøroyrar kommuna er so tápulig at fáast við at seta pening í vinnulivið. - Danski blokkurin og innspræningin frá øllum føroyska fólkinum til almenna yvirbygningin í høvuðsstaðnum er bæði nógv stórri og tryggari.

Stjórar og politikarar skjóta við skorpum í leysa luft

Stjórin á Føroya Fiskavirkning og formaðurin í Vinnu-nevndini gera sær sínar metingar um hvønn ann-

an, tí stuðulin til frysta fiskin fer niður í helvt, so fer vinnan í sor. - Aðrir eru ónøgd, tí stjórin í Fiskavirkning ikki letur eitt undirskotsvirki upp í Skopun.

Meðan ymiskar kommunur eru frammi í fjølmiðlunum tí lánbyrðan er so evarska litil, tykst sum um hon koyrir bæði sínar fyrirtøkur og fólkið í rullustól.

Onkur kommuna hevur 30% arbeiðsloysi, 5.000 kr. í barnafrádrátti, skattaprosentið er 16, og keypir danskar obligatiónir fyri peningin.

Peningurin nýttur til óneyðugt arbeiði

Nú skal nýggjur rúðrækkapolitikur rekast. Sokallaðir ráðgevarar skulu út til fyrirtøkurnar fyri at siga leiðslunum, hvussu virðiliga tey skulu fara við fullum fólki á arbeiðsplássunum, samstundis sum edru, dugnlíki fólkið ikki fáa arbeiði. - Her verða 10-tals milliónir nýttar, samstundis sum sjúk og brekað ikki fáa nógv góða hjálpi.

Almennu loftmiðlar nýrrenna mikrofonir og fototól upp í andlit á ónøgdum føroingum, fyri at vita, um teir ikki kunnu geva føroyskum virkisleiðslum og politikarum ábreiðslur.

Talan ikki um almennar lönir men 3-400 millióna yvirbygning

Flogustúðulin til føroyska fiskiflotan skal burtur, tí politikararnir siga, at vinnulivið skal klára seg sjálv. - Samstundis sum vinnulivið kann klára seg sjálv, men ikki allan almenna yvirbygningin afturat.

Stuðulsskipanin byrjaði ikki tí fiskivinnan ikki greiddi sínar skyldur, men tí at almenni yvirbygnaðurin gjørdist ov tungur fyri vinnulivið, afturat egnum skyldum.

Eg tosi ikki um almennar lönir, men um 3 til 400 millióna almenn yvirbygningin.

Av størsta tydingi er at leiðarar og politikarar sleppa smáputlinum, sum teir sjálvir vita bert færið okkum longur út í óferið, og gera tað teir skulu.

Gera teir ikki tað, er neyðugt at fáa fatur á einum ríkum onkli í USA og harafturat framvegis nassa uppá danska tjóðina.

Nei, tað snýr seg um at bretta upp um armar og arbeiða.

Við hesum fáu dømunum av so mongum ynski eg eitt tí føroyska fólkinum eitt gott, eydnuberandi og av Harranum signað nýttár.

Jógvan við Keldu, byråsformaður

Krambakvinna søkist

Skal duga at binda og annað handarbeði. At byrja við er talan um hálvtíðarstarv, seinni kanska meira. Skriva til Sosialurin, Box 76, 110 Tórshavn, viðmerkt

Bill. mrk. 1505

Skrivstovuhøli til leigu

Sera góð skrivstovuhøli við øllum hentleikum til leigu í miðhæddini hjá Skilling í Niels Finsensgotu 23.

Tlf. 12225 - 10525

Løgfrøðingur til Landsskrivstovuna

Eitt nýtt starv sum lögfrøðingur á samskiptisdeildini er leyst at søkja.

Starvið er sett á stovn í samband við, at telefonverkið í nærmastu framtíð skal umskipast við atlit til tekniliga menningina á økinum og ta liberalisering av teleøkinum, sum fer fram í løndunum kring okkum. Starvið umfatir tí í høvuðsheitum tele-samskipti, telepolitikk, gerð av nýggjari telelóggevu og reglugerð á teleøkinum, víðgerð av framtíðarætlanum hjá Telefonverki Føroya Løgtings, umframt vanliga málsviðgerð innan økið.

Umsøjarar skulu hava embætisprógv sum cand. jur. Lesandi, sum verða liðug í januar mánaða, kunnu eisini søkja.

Starvið verður lønt sambært sáttmála millum Føroya Landsstýri og Búskapar- og Løgfrøðingafelag Føroya.

Viðmerkjast skal, at setanarøkið fevnir um landsskrivstovuna og almennar stovnar, og viðkomandi hevur skyldu til at taka við starvi á øðrum deildum ella stovnum og/ella innan onnur málsøki.

Umsóknir við avritum av prógvum, ummælum og CV skulu sendast til

**Landsskrivstovuna
Postúm 64
FR-110 Tórshavn**

og skulu vera landsskrivstovuni í hendi í seinasta lagi tann 3. februar 1996.

Fleiri upplýsingar fáast við at venda sær til Finn Norman Christensen, forstjóra ella Jákup Thorsteinsson, deildarstjóra, tlf. 11080.

Ábyrgdarákið hjá samskiptisdeildini er telesamskipti, postmál, strandferðsla, flogferðsla, vegir og havnir, ferðavinnur og umhvørvismál

Til minnis um Jóhan Hansen, fyrrverandi bankstjóra

Hví! Tað er altíð tað fyrsta, sum kemur í tankarnar hjá einum, sum hevur mist onkran av sínum kærri ella ein góðan vin.

Gud sigur við Jesajas, tí at hugsanir mínar eru ikki hugsanir tykkara og vegir mínir eru ikki vegir tykkara. Um vit finga at vita hví, so er ikki vist, at vit skilja tað. Nei, sum himmalin er hægri enn jørðin, soleiðis eru vegir mínir hægri enn vegir tykkara og hugsanir mínar hægri enn hugsanir tykkara. Hvussu hevði tað verið um vit sluppu at ráða?

Eg havi eitt gott dømi. Ein dagin eg kom frá arbeiði sigur ein persónur við meg, at eitt fólk í bygdini var deyð.

Hann spurdi hvønn eg helt tað vera. Eg roknaði fimm ella seks fólk upp, men tað var eingin av teimum.

Tað sama kundu vit sagt í pensionistafelagnum.

Vit kundu roknað millum fimti og hundrað, men Hanni í bankanum hevði ikki verið ein av teimum.

Men Gud, sum sær endan frá byrjanini av, veit hvat er best.

At Hanni bleiv tikin so knappliga frá okkum, sum vóru so góð við hann, kom sum eini sorgarboð. Bæði fyrri familjuna og okkum í Pensionistafelagnum Nón í Runavík.

Míni fyrstu kynni við Hanna í bankanum vóru tá ið vit fluttu aftur til Føroya at búgva og vit hugsaðu um at byggja okkum eini hús. Tá fóru vit at tosa við hann um møguleikar at fáa byggilán. Tað bleiv ikki nógv prát tá. Hann bað okkum um at koma við einum plani um hvussu vit ætlaðu at byggja. Tað gekk bert ein stutt tíð, so finga vit bræv frá

honnun, sum hann bað okkum at koma og skriva undir byggilánið.

Tað var ikki fyrr enn vit fóru upp í pensionistafelagið, at vit komu at kenna hann betur. Ein kendi beinanvegin hvussu góður hann var við felagið, sum hann var við til at stovna, og limirnir í felagnum. Tá ið hann bleiv valdur til formann á seinasta aðalfundi, bleiv eg spurð, um eg vildi vera næstformaður, var svarið JA beinanvegin. At vera í stýri, sum Jóhan var formaður í, var mætt ein heiður. Lítið ánaði eg, at tíðin skuldi blíva so stutt sum vit vóru saman. Vit mistu bæði formann og skrivara. Hesi stórvini, sum hann hevði undir hondum, bóru vitni um hvussu nærlegdar hann var í øllum, sum hann gjørdi. Eitt, sum ein bleiv varugur við, var hvussu hann elskaði at syngja og lurta eftir kirkjukonsertum. Hvussu andaligur hann var sóu vit best, tá vit fóru útferðir. Tá farið varð ein sunnudag, legði hann tað altíð soleiðis til rættis, at tey, sum vildu fara í kirkju at lurta eftir lestri, líkamikið um vit fóru til Míkladals ella í Sandoyrna og ikki at gloyma Íslandstúrin, hvussu væl alt var lagt til rættis frá byrjan til enda.

Sagt er at tíðin lekir óllsár, men arrini standa eftir.

Eg vil hervið vátta tykkum øllum, sum hava mist, mína djúpastu samkenslu og eg veit at tit eiga nógv góð minni eftir hann. Eg takki eisini fyrri tey góðu minni og gott samstarv í pensionistafelagnum.

Guds friður yvir minninum um Hanna.

Sólrún